

מ"ת 8523/10/20 - מדינת ישראל נגד שי ערבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 8523-10-20 מדינת ישראל נ' ערבה(עציר)

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:
נגד

המשיב:
שי ערבה

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדו, המייחס לו, במסגרתם של שני אישומים, עבירות של פציעת שני אנשים מבוגרים, זרים לו, באמצעות חפץ חד.

רקע ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום ובקשת המעצר

1. על-פי עובדות האישום הראשון, ביום 14.9.2020, סמוך לשעה 16:30, ברחוב בריל בתל-אביב, הבחין המשיב במתלונן, יליד שנת 1959, פנה אליו, שאל אותו מה השעה, ולאחר שהמתלונן השיב לו כי אין ברשותו שעון, והמשיך לצעוד לביתו, הגיח המשיב מאחוריו, במפתיע, כשהוא אוחז בחפץ חד, דקר באמצעותו את המתלונן בגבו כשלוש פעמים, ונמלט מהמקום. המתלונן פונה לבית החולים ונעשה שימוש בסיכות על מנת לטפל בפצעי הדקירה שנגרמו לו.

2. על-פי עובדות האישום השני, ביום 21.9.2020, סמוך לשעה 17:00, ברחוב משה דיין בתל-אביב, הבחין המשיב במתלונן, יליד שנת 1936, שצעד ברחוב עם רעייתו. המשיב פנה למתלונן, שאלו מה השעה, וכאשר המתלונן השיב לו כי אין ברשותו שעון, הגיח המשיב מאחוריו, במפתיע, כשהוא אוחז בחפץ חד, דקר באמצעותו פעמיים את

עמוד 1

המתלונן בגבו, ונמלט מהמקום. המתלונן פונה לבית החולים, שם אושפז למשך יומיים ופצעי הדקירה שנגרמו לו נתפרו.

3. המשיב הואשם, בנוגע לכל אחד משני האישומים, בעבירת פציעה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 334 לחוק.

4. ביום 7.10.2020, בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה אף בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. מעצרו של המשיב, מעצר בו היה נתון לצרכי חקירה, הוארך עד החלטה אחרת.

5. בדיון שהתקיים ביום 15.10.2020 טען בא כוחו של המשיב בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בתמצית יצוין, כי אף כי לא חלק על התקיימותם של שני אירועי הפציעה המתוארים בכתב האישום, נטען כי אין ראיות הקושרות את המשיב למעשים אלה. המבקשת, על ידי באת כוחה, הפנתה לראיות הקיימות בתיק, לרבות צילומי מצלמות האבטחה, זיהוי המשיב על ידי מקורביו ושכנתו, והדמיון הרב הקיים בין שני האירועים, המקום, לשיטתה, תשתית מספקת לקביעת "עדות שיטה" המסבכת את המשיב במיוחד לו. בתום הדיון הובא תיק החקירה ללשכת, לשם עיון בחומרי החקירה ומתן החלטה.

דין והכרעה

6. סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") קובע, כי אדם ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו רק לאחר קביעת שלושה תנאים המצטברים זה לזה: קביעת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו באישומים שיוחסו לו (סעיף 21(ב) לחוק המעצרים); קיומה של עילת מעצר בעניינו (סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים); ולבסוף, קביעה, כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים).

7. כפי שנקבע: "המבחן המשפטי לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, הוא, כידוע, במענה לשאלה האם בכוח של חומר הראיות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור את כור ההיתוך של ההליך הפלילי" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 144-145 (1996); ראו גם בש"פ 6927/19 גרגאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (14.11.2019)).

8. עיניתי בתיק החקירה ושקלתי עמדות הצדדים וטענותיהם. לאחר עיון כאמור, אני סבורה כי עלה בידי המבקשת להצביע על קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך ההליך שבכותרת, זאת בהתאם למבחני הפסיקה שלעיל. עם זאת, בכל הנוגע לאישום השני, משקל הראיות לכאורה אינו מלא. להלן יפורטו טעמי.

קיומה של עדות שיטה

9. כפי שציינתי בעניין אחר (מ"ת (ת"א) 46498-09-19 מדינת ישראל נ' טואלבה (24.2.2020)): עדות שיטה נועדה להוכיח את היסוד העובדתי בעבירה, את זהותו של מבצע העבירה, וככלל - לקשור את הנאשם למיוחס לו, להבדיל מעדות בדבר מעשים דומים, שעניינה הוכחת היסוד הנפשי, שעה שאין מחלוקת כי הנאשם הוא שביצע המיוחס לו בפן העובדתי (דנ"פ 1458/16 כנעאני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (16.5.2016)). עדות שיטה מחייבת דרגה גבוהה של דמיון, בעוד שכאשר מדובר בעדות בדבר מעשים דומים ניתן להסתפק במספר מאפיינים דומים בין המעשים (ע"פ 10733/08 גולדבלט נ' מדינת ישראל, פסקה 51 (17.2.2011)). נקבע לא אחת, כי לשם קביעת קיומה של שיטת ביצוע, "דרושה הצטברות של תכונות דומות ברמה גבוהה ביותר, ונדרש כי הצטברות זו תתאפיין ב'קווים דיסטינקטיביים ברורים' או למצער, בקווי אופי דומים ומוחשיים" (ע"פ 3731/12 סוילם נ' מדינת ישראל, פסקאות 69-71 (11.11.2014)).

10. טרם הדרשות לבחינת הראיות בנוגע לשני האירועים מושא כתב האישום, אציין, כי, הדמיון בין המקרים מובהק מאוד, כך שעמדת המאשימה לפיה בעדות שיטה עסקינן עשויה להתקבל בהליך העיקרי ומשכך, הראיות הקושרות את המשיב לכל אחד מהמקרים שיוחסו לו, עשויות לחזק את המסכת הראייתית גם בנוגע לאישום המקביל לו.

11. קווי האופי המוחשיים והדומים, באים לידי ביטוי בענייננו, כמפורט להלן.

על האירועים עצמם לא הייתה מחלוקת ועיון בכתב האישום מעלה כי תיאור העובדות בשני האישומים זהה כמעט לחלוטין.

מאפיינים הקרבנות דומים אף הם: אנשים מבוגרים (המתלונן ר.פ. - יליד 1959, כבן 61 שנים, המתלונן ל.ג. - יליד 1936, כבן 84 שנים), יוצאי ברית המועצות לשעבר (אזרבייג'ן ואוקראינה, בהתאמה).

מדובר בשני אירועים שהתרחשו בסמיכות זמנים רבה, שבוע אחר שבוע. מעבר לכך, ולדברים משמעות רבות לטעמי, שני האירועים התרחשו ביום ב' בשבוע, באותה השעה כמעט (16:25 ו- 17:05).

מיקומי האירועים סמוכים מאוד זה לזה (וסמוך אף לבית המשיב; על כך בהמשך). לא למיותר לציין, כי האירוע הראשון התרחש בסמיכות לירידת המתלונן מאוטובוס והאירוע השני התרחש בתחנת האוטובוס, אם כי תחנה אחרת.

פניית הדוקר למתלוננים: זהה, ואף אם שאילת עובר אורח לשעה אינה מעשה יוצא דופן, הרי שפניה זו, בצירוף, ההתרחשויות שבאו בעקבותיה יש בה על מנת לחזק המסקנה כי באותו האדם עסקינן, ולכך יש להוסיף כי שני המתלוננים ציינו כי הפונה, עת שאלם לשעה, היה "עצבני".

אפיוני מעשה הדקירה עצמו ברורים ומובהקים: דקירה בגב העליון, שלוש פעמים או פעמיים. הטיפול הרפואי אליו נדרשו המתלוננים - דומה למדי, ואף עיון בתיעוד פציעותיהם מעלה כי אלו נחזות כדומות. בכך יש להשליך על אופן הדקירה ומידת העצמה שנדרשה לשם גרימת תוצאותיה.

תיאורו של הדוקר על ידי שני הקרבנות הוא בעל אפיונים דומים (ואף הולם את המשיב - גם על כך בהמשך).

12. לטעמי, נוכח העדר הסבירות לכך ששני אנשים שונים ביצעו את מעשי הדקירה, על כל מאפייניהם הדומים, בסמיכות זמן ומקום כה רבה, קיים סיכוי סביר כי במשפט העתיד להתקיים יעלה בידי המשיבה להצביע על "הצטברות תכונות דומות", בעלות תכונות ברורות וייחודיות, המובילות למסקנה כי אדם אחד בלבד היה מעורב בשני אירועי הפציעה.

13. על רקע האמור לעיל נפנה כעת לבחון את חומר החקירה הרלבנטי לכל אישום ואישום.

גרסת המשיב

14. המשיב נחקר, ומסר כי חקירתו בנוגע לאירועי הפציעה מקורה בטעות: "אני בטוח שזה לא קשור אלי, במיליון אחוז יש פה טעות..." (הודעתו מיום 24.9.2020, ש' 142-143). את טענות אמו ואחותו, שהתגוררו עמו, ולפיהן מאז

תאונה שעבר, מספר חודשים לפני חקירתו, התנהגותו השתנתה - הכחיש. המשיב העיד על עצמו כי הוא אדם טוב, שאינו שונא איש, ואף עושה חסד (הודעתו מיום 24.9.2020, ש' 10-11).

15. כנשאל למעשיו בשני המועדים הרלבנטיים - מסר המשיב כי אינו זוכר מה עשה בימים אלה וכשהוצגו לו הסרטונים הרלבנטיים לחקירה, הכחיש כי מדובר בו. לא למיותר לצין כי המשיב לא זיהה את תמונתו במערכת המסטרית, אף כי הוא נראה בה בבירור, ובנוגע לתמונה זו, אין מחלוקת כי בו אכן מדובר.

16. המשיב נחקר ארבע פעמים. ככלל, המשיב שיתף פעולה, באופן פורמלי, ולא סרב להשיב לשאלות שנשאלו אליו, ככלל, אך מדובר בתשובות דלות, שאינן בעלות תוכן ממשי. גם בהינתן חלוף פרק זמן מסוים שבין מעצרו לבין האירועים, בעיקר זה הראשון, מצאתי בדבר קושי.

האישום הראשון - גרסת המתלון

17. המתלון. ר.פ, מסר, כי בדרכו לביתו הבחין בבחור בעל פנים "כעוסים", ששאל אותו, בכעס, בעברית תקינה, לשעה. המתלון ענה כי אין ברשותו שעון ובשל העובדה כי הוא נושא שקיות קניות, אינו יכול להוציא את מכשיר הטלפון הנייד ולבדוק מהי השעה. כאשר הגיע למדרגות ביתו, הרגיש מכות בגב, הסתובב וראה שוב את אותו האדם. לדבריו, התוקף ברח לרחוב בריל, ופנה ימינה. בהמשך הודעתו מסר המתלון כי הוא "רץ ממש מהר, ברח". לאחר שהבין כי נדקר, התקשר למשטרה ולמד"א. המתלון שלל סכסוכים עם מאן דהוא והתמכרויות (טענותיו אלו אושרו על ידי בנו ואשתו. ראו, בהתאמה, הודעותיהם המסומנות 16 ו-14).

18. אשר לתיאור התוקף, מסר, כי מדובר באדם שגובהו כ-1.70 מטר, נראה "חזק" ו-"בריא", בעל שיער שחור "לא קצר ממש ולא ארוך... יותר ארוך מאזניים". לדבריו, פניו היו לא מגולחים "זקן זיפים", וכן מסר כי הוא בעל שפתיים רזות ופה גדול. הדוקר לבש חולצה כחולה בעל שרוולים קצרים, עם פס אדום כחול על השרוול, "חולצה כחולה עם ציורים בצורת האות C, בצבע לבן", שנראתה חדשה ויקרה והמכנסיים שלבש היו מכנסי ג'ינס ארוכים, בצבע כחול כהה. המתלון ציין כי הוא חושב כי גילו של התוקף הוא 25 שנים, ויתכן כי מדובר ב-"ערבי בגלל השערות" ובהודעה מאוחרת יותר ציין כי התוקף הוא בעל שפם וזקן, "נראה כאילו לא עשה הרבה זמן מקלחת", אף כי בגדיו נראו חדשים ולא עטה מסכה.

19. עוד יצוין כי המתלון חזר לדירתו, ללא חולצה, שם פגשה בו אשת בנו, שטפלה בפציעותיו, והזעיקה את המשטרה. כלת המתלון ציינה כי סיפר לה כי הדוקר היה "בחור צעיר, עם חולצה בצבע כחול ומכנס ג'ינס כחול" (ראו הודעתה המסומנת 15).

20. להשלמת התמונה, כאשר הוצג לו סרטון האירוע, אישר ר.פ כי אכן בתקיפתו מדובר.

21. טרם למעצר המשיב, הוצגו למתלון 148 תצלומים באלבום משטרתי, לאחר שנמסר תיאור חיצוני "בחור כבן 25 שנה, מבנה גוף בינוני, שער קצר כהה, דובר עברית, עם זקן, לא יכול להגיד אם מדובר ברוסי, יהודי או בן מיעוטים". המתלון לא זיהה איש בתמונות שהוצגו לו.

22. המתלון מסר כי יוכל לזהות העבריין, אך במסדר זיהוי "תמונות" לא זיהה תמונתו, או תמונת אחר (מסמך פ"ז). בהחלטה אחרת ציינתי (מ"ת (ת"א) 18726-09-19 **מדינת ישראל נ' גברה** (16.9.2019)): על-פי הפסיקה הנוהגת, אין בעובדת אי זיהוי אדם במסדר זיהוי, על מנת להוביל לזיכוי הנאשם. זאת ועוד: אף באמירה פוזיטיבית לפיה העבריין אינו מופיע במסדר; אף בזיהוי אחר כמבצע העבירה, אין כדי להוביל לתוצאה כאמור. בהקשר זה מציין י' קדמי בספרו **על הראיות הדין בראי הפסיקה** חלק שלישי 1219 (מהדורה משולבת ומעודכנת, התש"ע - 2009): "ולהסרת ספק

יודגש: כשלון הזיהוי במסדר זיהוי פורמלי - או אחר - אינו מהווה ראייה לכך שהנאשם אינו ה"איש הנכון"; ואם יש ראיות אחרות המוכיחות כי הנאשם הוא זה שביצע את מעשה העבירה - רשאי בית המשפט להרשיעו, על אף כישלון של העד במסדר זיהוי". ראו גם ע"פ 479/65 **מימון נ' היועץ המשפטי לממשלה** [9], בעמ' 556; ע"פ 7463/00 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(4) 865, שם, על-אף שהמתלון זיהה אחרים כמבצעי העבירה, הורשע הנאשם, נוכח קיומה של ראיית דנ"א הקושרת אותו לעבירה.

23. לכך יש להוסיף כי מדובר היה במפגש קצר יחסית, על כל המשתמע מכך מבחינת אפשרית הזיהוי. מכל האמור לעיל, לא מצאתי כי יש באי-זיהוי המשיב במסדר הזיהוי (בו לא זוהה גם אחר) על מנת לגרוע ממשקל הראיות הקיימות בתיק.

האישום השני - גרסת המתלון ועדי ראייה לאירוע

24. המתלון, ל.ב, מסר גרסתו כשעתיים לאחר האירוע, בזירת האירוע. לדבריו, פנה אליו בחור, "בגיל 18-24" שנה, גובהו כ-1.70 מטר, שחום עור ו-"דומה לבן מעוטים" ושאלו לשעה. כאשר ענה כי אין ברשותו שעון, הביט בו "עצבני" והלך, אך לאחר מכן "בא מאחורי" המתלון, ו-"נתן... שתי מכות בגב". התוקף נמלט לעבר מדרגות ברחוב משה דיין. המתלון מסר כי הוא ורעייתו אינם מסוכסכים עם איש ולמעט שכנם, אותו שלל כתוקף, איש אינו חייב להם כסף.

25. אשת המתלון ששהתה לצדו בזמן האירוע, סיפרה אף היא כי מדובר באדם לבוש שחורים, שאף חבש מסכה שחורה, "הגיע לגב של בעלי ו... נתן שתי מכות". המתלון לא הגיב וכשנגשה לבדוק ראתה דם על גבו. לדבריה, לא יכולה לזהות את התוקף, שעזב את המקום בריצה.

26. עובר אורח, י.א, מסר כי הבחין במקום באדם חובש "קסקט לבן"; "מסכה כחולה", חולצת טריקו לבנה, בעל מבנה גוף רזה, כ-1.70 מטר, שנראה כבן 30 שנים, אף כי לא הבחין באירוע הדקירה עצמו.

27. יש לציין, כי לזירת האירוע הגיעו כוחות משטרה ומד"א. כאמור, המתלון תיאר את האירוע ומסר כי התוקף לבש שחורים, על-פי דוח הפעולה המסומן מ"א, נערכו סריקות מרובות, אך לא אותר חשוד. עוד צוין, כי צפייה במצלמות האבטחה העלתה כי האדם שניגש למתלון ותקפו לבש חולצה לבנה וחבש כובע לבן.

28. המתלון טען כי הדוקר לבקש בגדים שחורים, אף כי התוקף נראה לובש חולצה לבנה (וכך מסרה גם רעייתו). בא כוחו של המשיב לא טען כי עניין זה משליך על עצמת הראיות, וממילא לא מצאתי כי לצורך ההליך שלפני יש בו כדי לפעול כאמור, בהינתן העובדה כי האירוע אינו שנוי במחלוקת ותיעוד מצלמות האבטחה המעלה כי התוקף לבש בגדים בהירים.

29. להשלמת התמונה, כאשר הוצג לו סרטון האירוע אישר אף מתלון זה כי מדובר באירוע מושא האישום השני.

חזות המשיב

30. סקרנו לעיל את תיאורי התוקף שנתנו על ידי שני המתלונים. כאמור לעיל, בכל הנוגע לסוגיית עדות השיטה, מזכיר זה את זה: אדם צעיר, בעל מבנה גוף רזה, שגובהו כ-170 סנטימטרים והוא שחום עור (גם תיאורו של י.א לגבי האדם ששהה בזירת האירוע השני מזכיר את תיאורו שני המתלונים).

31. תיאור זה, אף כי כמובן אינו ייחודי, הולם את המשיב. המשיב יליד חודש יולי 1994, כבן 26 שנים, בעל חזות

כהה, ועל פי המערכת המשטרית, הוא בעל שיער כהה ועיניים כהות או חומות וגובהו נאמד בצורה דומה (ראו טופס מערכת אדם המצוי בתיק המשטרה).

ההבדל בין תיאורי אורך שערם של התוקפים בשני האירועים

32. שערן של המשיב בעת מעצרו ביום 24.9.2020 היה קצר מאוד, לאחר שסופר באמצעות מכונית תספורת. כאמור לעיל, ר.פ, המתלונן מושא האישום שהראשון שהתרחש ביום 14.9.2020, מסר כי שיער התוקף "לא קצר ממש".

33. ניתן לקבוע במידה הנדרשת, כי בין מועד האישום הראשון, לבין מעצרו של המשיב, ולמעשה, עוד טרם התרחשות האירוע מושא האישום השני, הסתפר המשיב. בחדרו נמצאה מכונית תספורת. אחותו, נ.ע, קטינה, המתגוררת עמו ועם אמם, מסרה לשוטרים במהלך החיפוש ביום המעצר כי המשיב הסתפר לפני כשבוע (ראו מזכר המסומן נ"ז), כלומר, בתקופה שבין שני האישומים. אכן, בהודעתה שנלקחה גם ביום המעצר, מסרה כי המשיב הסתפר "לפני שבועיים שלושה, פחות או יותר", היינו: לפני האישום הראשון, ואולם נוכח גרסתה הנוספת, הקושי הטבעי הקיים ממילא להערכת זמנים, סמיכות הזמנים הקיימת ממילא בין שתי הערכות הזמן שנתנו מטעמה, וכאשר אין מחלוקת כי המשיב נצפה חוזר לבנין מגוריו ביום 14.9.20 לאחר אירוע הדקירה מושא האישום הראשון, ולעת הזו, שערן לא היה קצוץ, ניתן לקבוע, כי קיימת תשתית מספקת לכך שהמשיב סיפר שערן בתקופה שבין 14.9.20, לאחר אירוע הדקירה הראשון, ל-21.9.20, טרם אירוע הדקירה השני.

תיעודי מצלמות האבטחה

34. בתיק נאספו צילומי מצלמות אבטחה במקומות הרלבנטיים השונים, לרבות בנין מגוריו של המשיב, זירות אירועי הפציעה והשכונות הסמוכות להן. ועל רקעם, ומפות המקום, נקבע ציר זמנים מובנה וברור, המחזק - משמעותית - את מסכת הראיות העומדת כנגד המשיב.

35. ראשית נסיר מעל הפרק את עניין לוחות הזמנים, שלגביו טען בא כוחו של המשיב כי אינו ברור ונהיר. בכל הנוגע לאישום הראשון, הסנגור, לא מצאתי קושי לקבוע את עיתוי הצילומים, נוכח האמור בהבהרות השוטר א.ב, עורך דוח הצפייה, והמזכרים הרלבנטיים בנוגע לזמני האמת. בכל הנוגע לאישום השני, התמונה העולה מדוח הצפייה מדויקת פחות, ועדיין: מאפשרת לקבוע ממצאים ברורים די-צרכם, והכל כפי שיפורט להלן.

ציר הזמנים הנוגע לאירוע מושא האישום הראשון - 14.9.2020

36. בשעה 16:19 נראה אדם, שנטען כי הוא המשיב, יוצא מפתח בנין מגוריו של המשיב ברחוב אונטרמן וחוזר אליו, כעבור פחות מעשר דקות, בשעה 16:28. אירוע הדקירה התרחש בשעה 16:25, בפתח ביתו של המתלונן, ברחוב בריל, כשלוש דקות טרם חזרתו של המשיב לביתו, וכשש דקות לאחר יציאתו משם.

37. בא כוח המשיב לא חלק על כך שהמשיב הוא שנראה שב לבית, בשעה 16:28, אך לא הסכים, גם לצורך הליך זה, כי האדם שנצפה יוצא הוא אכן מרשו. עמדתו שונה.

38. ראשית, במזכר המסומן יג' (להלן: "דוח הצפייה") ציין השוטר א.ב כי הוא מזהה את המשיב כאדם זה ובמזכר מאוחר, הסביר כי היה ביכולתו לזהות את המשיב, נוכח שהותו עמו בהליכי החיפוש והמעצר, אף כי הדגיש כי בנוסף, זיהה גם את בגדיו ונעליו (ראו מזכר מסומן צ"ו, פסקה 7). שנית, על אף העובדה כי אין מחלוקת כי המשיב שב למקום, לא הפנה בא כוחו לכל אינדיקציה אחרת בנוגע לעיתוי יציאתו משם (ואף אני לא איתרתי בחומר החקירה תשובה אחרת לשאלה זו). שלישית, מהעדויות עולה כי נבדק חלק משמעותי מדירות הבנין (בו שש קומות, וככל

הנראה - ארבע דירות בכל קומה) ולא נמצא אדם שתיאורו דומה למשיב. אף שכנתו, ס.מ, מסרה כי כמעט ואין אנשים בגילו. גם לענין זה משמעות. אעיר כי נוכח הסתמכותה הברורה של המבקשת על סרטוני האבטחה היה מקום לבדיקה מקיפה יותר של המתגוררים בבנין, , אף כי, מטבע הדברים, גם בתקופת החירום השוררת כעת בישראל, באים ויוצאים מהבנין גם אנשים שאינם מתגוררים בו.

39. ביום 14.9.2020 בשעה 16:19 נראה אדם, שזוהה כאמור על ידי א.ב, שוטר המעורב בחקירה, כמשיב, וחזותו הכללית כחזות המשיב, לבוש מכנסי ג'ינס כחולים, חולצה כחולה בעל מפתח צוואר עגול, ממנו נמשכים פסים בהירים עד לקצה השרוולים הקצרים, חבוש כיפה גדולה וכהה ונעליים הנראות כנעלי ספורט כהות, יוצא מהבנין.

40. אדם, שחזותו הכללית דומה, שמכנסיו, כיפתו ונעליו דומים לאלה עימם נראה היוצא מהבנין בסעיף שלעיל, ונכנס למקום תשע דקות לאחר מכן, אלא שהוא לבוש ציצית לבנה, ללא חולצה מעליה. בכל הנוגע לנקודת זמן זו, לא הייתה מחלוקת כי מדובר במשיב.

41. בין שתי נקודות זמן אלה התרחש אירוע הדקירה, כאמור בשעה 16:25. איכות הצפייה בסרטון האירוע אינה מיטבית, אך המתלונן נצפה בו פוסע לעבר כניסת הבנין בו הוא מתגורר, שקיות בידיו, ואדם, מזוקן, ששערו כהה, לבוש חולצה בצבע כהה, שעל כתפיה נראה דפוס פס לבן, ונעליו כהות, מתקרב אליו בריצה. צפיתי בסרטון מספר פעמים, ועל אף איכותו ומשכו הקצר, ניתן לקבוע כי חזות הדוקר מזכירה במידה רבה את המשיב; וכך גם בגדיו. אירוע הדקירה אינו נראה בשל מיקום המצלמות אך לאחריה ניתן להבחין במתלונן מביט בדוקר וזה רץ מהמקום.

42. פחות מדקה לאחר מכן, 16:25:51 נצפה אדם, אותו זיהה א.ב. כמשיב, לבוש בבגדים ונעליים דומים למלבושי המשיב את צאתו מהבנין, כמו גם למלבושי הדוקר. מיקום המצלמה מלמד כי הרץ מגיע מכיוון מערב, מרחוב בריל (פינת הבנין בו מתגורר המתלונן אף נראית בצילומים) לכיוון דרום, רחוב שדמי. בתיק שני סרטונים נוספים, המצביעים על כיוון הריצה, בהם נראה אותו אדם. עורך הדוח אף מציין כי במהלך הצפייה בסרטון לא נראה בו כל אדם אחר, העונה לתיאור החשוד, מעבר למשיב עצמו. המרחק בין בית המתלונן לבין מצלמות האבטחה ברחוב שדמי הוא מאות בודדות של מטרים, והמתלונן אף מסר כי הבחין המשיב פונה ימינה, שם מצוי רחוב זה. האדם נראה רץ, מסיט מבט הצידה, אין מדובר בריצה לשם ספורט, לא רק לאור העובדה כי מדובר במכנסי ג'ינס, והרושם המתקבל הוא אכן כי מדובר באדם המבקש להתרחק, ובמהירות, ממקום אחר. ניתן לקבוע איפה, בוודאות הנדרשת לצורך ההליך שלפני, כי הרץ הוא העבריין.

43. מעבר לכך, ניתן גם לקבוע כי אותו רץ, כאמור - העבריין, הוא המשיב. תמונה מתוך הסרטונים נלכדה ובה נראה אותו אדם רץ ברחוב שדמי - נלכדה והוצגה למספר מקורבי המשיב. אביו של המשיב, שמסר כי אינו מעורב בחייו ("אין יחסים") זיהה את בנו כאדם זה (ראו סוף עמ' 2 להודעתו המסומנת 9). אחותו של המשיב, כאמור, קטינה כבת 16 שנה, מסרה, בקשר לאותה תמונה שזוהתה על ידי האב, כי מדובר במשיב, אותה זיהתה לפי "הפנים, השיער, הגובה, הג'ינס, הכל" (ראו הודעתה מסומנת 7, ש' 74-75). ס.מ, המתגוררת אף היא בבנין, ולדבריה, מכירה את המשיב ומשפחתו למעלה מעשור, ציינה כי היא מזהה את המשיב בתמונה אליה התייחסו אביו ואחותו (ראו הודעתה המסומנת 10, ש' 6).

44. אימו של המשיב מסרה כי התמונה שזוהתה כתמונת בנה על ידי אביו, אחותו והשכנה, "יכולה להיות" תמונתו ו-"זה נראה דומה לו", אף כי לא אשרה כי בבנה מדובר. לגרסת אמו, לא למיותר לציין, המשיב נוהג לצאת בשעות הערב, לבית הכנסת ברחוב בריל (כאמור, מקום מגורי המתלונן).

45. המשיב כאמור שב לביתו, לבוש ציצית בלבד. ענין זה תמוה כשלעצמו, שכן מדוע יתהלך אדם ברחוב, כשרק ציצית לגופו? בהינתן קביעתי כי הוא זה שיצא מהבית, כשחולצה לגופו, פחות מעשר דקות לאחר מכן, התמיהה גוברת. חזרתו במצב זה לביתו מחזקת החשד הקיים כנגדו, ולא מפחיתה מעצמתו כטענת המשיב.

46. עוד אציין כי ניכר עוד, כי הרץ מכיר היטב את המקום, ואינו מהסס בפניותיו. המרחק בין בית המתלונן לבית המשיב הוא כ-600 מטרים ובין שני המקומות מקשר כאמור רחוב שדמי, בו נראה הרץ, שזוהה כמשיב על ידי השוטר א.ב. קרובי משפחתו ושכנתו.

47. עם זאת, החקירה בהקשר אישום זה אינה מיטבית: למתלונן לא הוצגו, גם לא לאחר מסדר הזיהוי, הסרטונים שלאחר האירוע, וזאת על אף שהמבקשת קשרה בין הרץ לבין התוקף. הסרטונים המלאים לא הוצגו לאחות או לאם, גם לא הסרטון שעניינו יציאת המשיב מהבנין, ענין השנוי במחלוקת (נעשה ניסיון להציג סרטון נוסף לאבי המשיב, שטען כי בשל בעיות בעיניו הוא אינו רואה היטב. ראו מזכר מסומן 13, פסקה 6). אף לשכנה לא הוצגו הסרטונים המלאים הקשורים ליום זה.

48. זאת ועוד: אף כי הדבר לא צוין, הרץ נראה אוחז בידו שני עצמים. האחד, בידו הימנית טיבו אינו ברור. השני, בידו השמאלית נחזה כטלפון סלולארי, שצבעו בהיר. בחיפוש בבית המשיב נתפס מכשיר שצבעו כהה.

49. עוד יוער, כי לא הבחנתי כי המשיב מתנשף עם שובו למקום מגוריו, או בצלקת, כפי שהוטח בו בחקירתו השלישית.

ציר הזמנים הנוגע לאירוע מושא האישום השני - 21.9.2020

50. התיעוד החזותי ברור פחות מתיעוד האירוע הקודם לו, וכך גם לוח הזמנים. עדיין, הצטברות המידע שנאסף מעלה תמונה ברורה למדי, ודאי בהינתן יתר הראיות הקיימות בתיק, גם בנוגע לאישום זה.

51. ביום 20.9.20, סמוך לשעה 19:30 (הערב שקדם לאירועי האישום השני) נצפה אדם, שזוהה על ידי עורך דוח הצפייה כמשיב, חובש כיפה לבנה ולבוש בגדים בצבע לבן.

52. על-פי דוח הצפייה, ביום 21.9.20, למחרת היום, יום האירוע מושא האישום השני, בשעה 12:15 נראה אדם "העונה לתיאור החשוד במבנה גופו, יוצא ממעלית הבנין, לבוש ג'ינס כחול שפשופים במכנסיים, חולצה קצרה לבנה, טי שירט, נעליים שחורות נייק, חובש כובע לבן ברובו, ומסכה. על הסוליה הלבנה נראו נקודות שחורות, ונראה מנשק מזוזה" (אציין, כי כך עשה המשיב עת חזר לביתו ביום 14.9.2020, ש.ב.).

53. עורך דוח הצפייה מזהה כי המשיב שב לבנין מגוריו ביום האמור בשעה 19:35, בבגדים דומים לאלה שלבש האדם בסעיף שלעיל, מסכה על פניו, אך לא על אפו, והוא ללא כובע. על-פי דוח הצפייה בין התיעוד ביום 20.9.20 לבין שובו של המשיב, לא נראה אדם אחר העונה לתיאורו, למעט היציאה המתוארת בשעה 12:15.

54. אירוע הדקירה מתרחש בשעה 17:05. בתיק קיימים מספר סרטונים המנציחים את אירוע הדקירה מושא האישום השני ומרוצת הדוקר. עובר לאירוע, נראה הדוקר מתיישב על ספסל סמוך לתחנת אוטובוס, ממתין מספר דקות, ואז פוגע במתלונן הדקירה ובורח. התיעוד אינו ברור, אך המתלונן אישר כי אכן בדקירתו מדובר (ראו הודעתו המסומנת 21). על-פי דוח הצפייה, הדוקר נראה לבוש ג'ינס כחול, חולצת "טי שירט" לבנה וכובע לבן.

55. צפיתי בסרטונים האחרים הרלבנטיים לאותו יום, חלקם לפני אירוע הדקירה, חלקם לאחריו.

56. עובר לאירוע, קיים תיעוד ממצלמת אבטחה הממוקמת ברחוב ברלב 115, "מספר דקות לפני השעה (17:00)

וכן בסמוך לסופר מרקט ברחוב משה דיין, בשעות 16:57 (ראו דוח הצפייה וכן דוח המסומן צ'), המרוחק כמה מאות מטרים מתחנת האוטובוס, כמו גם מבית המשיב. הסרטון הראשון אינו ברור. השני - ברור מאוד. בסרטונים נראה אדם לבוש חולצת טריקו לבנה קצרה, מכנסיים כחולים וכובע מצחייה לבן.

57. בהקשר כובע זה, עיינתי היטב בתצלומים שנלכדו ממצלמות האבטחה, במקטע בו נראה אותו אדם צועד בסמוך למינימרקט. הכובע אותו חובש אדם זה הוא בעל מאפיינים נוספים, שנראו גם על האדם שיצא מבית המשיב בשעה 12:15: כתם כהה בחזית הכובע, מעל המצחייה, פס מעוגל על המצחייה ומשולש בצד הכובע, העשוי מאריג שונה (על כן ציין השוטר א.ב. כי מדובר בכובע לבן "ברובו"). בהינתן המסקנה כי האדם שיצא מהבנין באותו היום הוא המשיב, הדמיון בין הכובע שחבש בעת יציאתו לבין הכובע שעל ראש הצועד, הוא משמעותי ופועל לחיזוק המסקנה כי בו מדובר.

58. לאחר אירוע הדקירה, בשני סרטונים נוספים, בדקה 17:06-17:07, ברחוב אלנקווה הסמוך, המצוי בין רחוב אונטרמן בו מתגורר המשיב לבין זירות האירוע, נראה חשוד, הלובש בגדים דומים, ללא כובע, מחזיק עצם לבן בידו, שאף הוא עשוי להתיישב עם כובע מצחיה. החשוד נראה ממחר ואף רץ.

59. בסרטון מרחוב משה דיין 26ג, מטרים בודדים מהאירוע, נראה אדם רץ, ללא כובע, כאשר הוא מחזיק עצם לבן בידו, העשוי להתיישב עם הכובע האמור לעיל. אציין כי לא ברור מועד הסרטון, לא מהתיעוד עצמו, לא מדוח הצפייה, ואף כי ניתן לשער כי מדובר בהתרחשות שלאחר פציעת המתלונן, ברור שיש להבהיר נקודה זו ואין די באמור בדוח הצפייה.

60. מסקנתי היא, לצורך ההליך לפני, נוכח סמיכות הזמנים והמקום, הדמיון בין הלבוש והחזות הכללית, ניתן לקבוע כי האדם המופיע בסרטונים שלעיל הוא אותו אדם, והוא העברין שפגע במתלונן. שאלה נפרדת היא האם קיימת תשתית ראייתית לקבוע כי מדובר במשיב.

61. בגדי התוקף וחזותו הכללית דומים מאוד למשיב ולבגדים עימם עזב האדם, שחזותו דומה למשיב, את הבניין ביום האמור ועמדתי היא כי הונחה תשתית ראייתית מספקת לקבוע כי במשיב מדובר (בחזרתו - זוהי ע"י א.ב.). בני משפחתו של המשיב לא זיהו אותו ואף השוטר א.ב. ציין כי מקטע הזמן היחיד בו זיהה את המשיב היה עם שובו לבניין. אחותו שללה בתוקף כי מדובר במשיב, וצינה כי המשיב כלל אינו חובש כובע (אף כי אדם המתאים לדמותו יצא כאמור מהבנין חובש כובע לבן). אביו של המשיב טען כי "אינו מזהה כל כך" את התמונה שנלכדה בסרטוני האבטחה הנוגעים לאישום השני. אף כי שאלת אמינותם תבחן במסגרת ההליך העיקרי, נזכיר כי השניים הם עדי תביעה, שמהלך אותה ההודעה בה ציינו כי אין מדובר במשיב, אישרו כי הוא זה המופיע בסרטונים מושא האישום הראשון.

62. בניגוד לאירוע הראשון, שם יצא המשיב וחזר, תוך פחות מ-10 דקות, כאן מדובר בטווח זמנים נרחב, ואף כי אירוע הדקירה התרחש סמוך מאוד לאירוע הראשון (לא מצאתי בחומר החקירה בדיקת עניין זה, אך גם לגרסת ב"כ המשיב מדובר במרחק של 400 מטרים; ב"כ המבקשת גרסה כי מדובר ב-100 מטרים) באותה השעה כמעט, המשיב שב לביתו רק לאחר כשעתיים ומחצה מקרות האירוע.

63. לשכנת המשיב, ש.ס, המכירה אותו ואת משפחתו למעלה מעשור, הוצג סרטון "בו החשוד נכנס לביתו", והיא זיהתה אותו ב-"מאת האחוזים", גם בנוגע ליום 20.9.2020 (היום שקדם לאירוע הדקירה מושא האישום השני), גם בנוגע ליום 21.9.2020, על פי "לבוש, פרצוף ותנועות גוף" ולדברים אלה ערך מסוים (אף כי זוהי בחזרתו ביום זה גם על ידי השוטר), אך לא מצאתי כי הוצגו לה יתר הסרטונים הנוגעים לאותו יום, לרבות יציאת האדם שנחשד כמשיב ביום 21.9.2020 מהבנין או סרטונים נוספים בהם נראה העברין, בחלקם בצורה ברורה יחסית. אעיר, כי שכן נוסף, שענין בתצלומים, מסר לשוטרים כי המצולם הוא המשיב, לא נחקר.

הדמיון בין בגדי התוקפים לבגדים שנמצאו בבית המשיב

64. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי בחיפוש שנערך בבית המשיב, לאחר האירוע השני, נמצאו פרטי הלבוש הבאים: מתחת למיטה, ולא בארון בגדים, נתפסה חולצה "בצבע כחול כהה עם פסים תכלת בזרועות" וכיפה בצבע שחור. בארון נתפסו שני מכנסי ג'ינס בצבע כחול, אחד מהם בעל שפופים, ושני זוגות נעליים של חברת "נייק", אחד בעל סוליות לבנות, שני בעל סוליות לבנות, שעליהן כתמים שחורים. נתפסה גם חולצה לבנה בעל שרוולים לבנים קצרים. האחות ציינה כי הבגדים שנתפסו שייכים לו ואי אחר בבית שיכול ללבשם (ראו הודעתה המסומנת 7, ש' 126-127).

65. ר.פ. ציין בגרסתו הראשונה כי מדובר בפסים אדומים, אך לא חזר על תיאור זה בגרסה נוספת, אז מסר כי מדובר רק בחולצה כחולה. נוכח המסקנה - הברורה - בשל סמיכות המקום בו נראה האדם ממקום האירוע, שניות בודדות שמשכן פחות מדקה, כאשר בתמונה זו נראים פסים בהירים, אין בציון עובדה זו על מנת להיטיב עם המשיב.

66. אכן, אין מדובר בפרטי לבוש או מנעל נדירים, ההפך הוא הנכון, אך קיים משקל לעצם הימצאותם בחזקת המשיב, ודאי בצירוף של מספר פריטים (חולצה כחולה, ששויכה לאירוע הראשון, חולצה לבנה, ששויכה לאירוע השני, זוג מכנסיים, אחד מהם דומה לזה שנראה על העבריין באישום השני, ושני זוגות נעליים, ששויכו לאירועים השונים).

רקעו הנפשי של המשיב

67. מחומר החקירה עולה כי בתקופה שקדמה לאירועים מושא עניינו, העידו קרוביו של המשיב על התדרדרות במצבו הנפשי ושכנתו אף ציינה התפרצויות זעם (אם כי לא די"קה, או נתבקשה לדי"ק, במועדים הרלבנטיים). אף לנתונים אלה קיימת משמעות מסוימת, שמשקלה המדויק ייקבע על ידי המותב שישמע התיק העיקרי.

68. קרובי משפחתו העידו כי הוא מתבודד וסגור. אביו, שכאמור, עמו לא היה בקשר הדוק, מסר, כי המשיב במהלך תקופה ארוכה "אינו מדבר, סגור כזה" (ראו הודעתו מסומנת 9, עמ' 2, ש' 5-18). האחות מסרה כי "בכללי הוא לא יוצא מבית כבר 3 חודשים" וציינה כי הוא "בטראומה", כתוצאה מתאונה שעבר לפני כשלושה חודשים (ראו הודעתה מסומנת 7, ש' 17-24). גם אמו העידה כי בתקופה שקדמה בכשלושה חודשים למעצרו, המשיב נמצא בטראומה, מפחד, אינו יוצא מהבית בלעדיה, למעט לבית הכנסת. לדבריה בית הכנסת ממוקם ברחוב בריל (שם מתגורר גם ר.פ.) והמשיב נוהג להתפלל "בערב בד"כ".

69. ש.ס. שכנת המשיב, ציינה כי היה אירוע בו הנציחו מצלמות האבטחה את המשיב שובר דלת, ועל אף הכחשתו והכחשת אמו, שילם אביו את הנזק, אלא שלא צוין מתי התרחש האירוע. ש.ס. מסרה כי לא הבחינה בשינוי בהתנהלות המשיב בחודשים האחרונים, אך היא יודעת כי אינו עובד, מסוכסך עם אמו, משתולל עם אופניו ובעל התפרצויות זעם.

70. במהלך החקירה הופעל מדובב משטרתי. המשיב הכחיש מעורבות בתקיפות המיוחסות לו. המדובב מסר כי נתקל בקושי "לתקשר" עם המשיב (מזכר המסומן 4).

71. נערכה בדיקה למכשיר הטלפון הנייד של המשיב והוא אוכן בסמיכות לאירועי הדקירה, אך נוכח מיקום מגוריו, הסמוך לזירות אלו גם כן, משמעות האכזבים אינה רבה, אך עדיין יש בה על להצביע על המצאות המשיב במיקום הקרוב לזירות האירוע (ראו מסמך תובנת מטעם חטיבת הסיגנט המשטרית).

סיכומם של דברים

72. בתקופה שקדמה לאירועים מושא האישום חלה התדרדרות במצבו של המשיב. לדברי אימו נהג לצאת לעיתים

רחוקות מהבית. שכנתו אף ספרה על התפרצויות זעם, אף כי לא נתבקשה לדייק בנוגע למועדן.

73. המשיב, אף כי שיתף פעולה, פורמלית, בחקירותיו, לא תרם מידע קונקרטי בנוגע למעשיו בימים הרלבנטיים, ואף כי חלף פרק זמן מסוים בין חקירתו לבין האירועים, מדובר בפרק זמן שאינו רב, ותשובתו כי אינו זוכר מה התרחש במועדים אלה מעוררת קושי. לכך יש להוסיף כי המשיב הכחיש גם נתונים שאינם שנויים במחלוקת, לרבות תמונתו מאלבום המסטרתי או כי החולצה שנתפסה תחת מיטתו (וכאמור, לא בארון הבגדים) אינה שלו.

74. עיון בסרטוני האבטחה בסמוך לאירועי מעלה כי עלה בידי המבקשת להציג תשתית מספקת לכך שהאדם המופיע בהם הוא העבריין, וזאת על יסוד מבנה גופו והדמיון בין בגדיו, ונתיב ההמלטות, כאשר באירוע השני, מדובר גם בנתיב ההגעה לזירת האירוע, לא רק ממנו.

75. עמדנו על כך שהדוקר הוא האדם שנצפה בסרטונים הרלבנטיים לכל אישום ואישום. שאלה נפרדת האם העבריין הוא המשיב. לא למיותר לציין, יש לציין כי תמונות המשיב נשלחו למעבדה משטרתית, על מנת לבחון בעין מקצועית את הדמיון הקיים בינו לבין התיעוד החזותי בתיק, אך בשלב זה טרם נתקבלו תוצאות הבדיקה.

76. אעיר, כי לא מצאתי כי יש ליתן משקל לעובדה כי בתחילת החקירה, שוטר שצפה בסרטונים לא הבחין במשיב נכנס או יוצא מביתו. ראשית, כיוון שאין מחלוקת כי המשיב יצא ונכנס מביתו בימים אלה, שנית, כי אכן נדרשת התעמקות בסרטונים ובחינה מוקפדת של תכנם.

77. בכל הנוגע לאישום הראשון, זוהה האדם במצלמות האבטחה על ידי אביו, אחותו ושכנה, כמו גם על ידי שוטר היה מעורב בחקירתו. קיים דמיון רב בין לבושו של הדוקר ללבוש עמו יצא המשיב מביתו באותו יום, ולבגדיו בעת חזרו לשם, כעבור פחות מעשר דקות, נטול חולצה, דבר המחזק את הראיות כנגדו. התשתית הראייתית קיימת והיא בעל עוצמה גבוהה.

78. בכל הנוגע לאישום השני, התמונה מורכבת יותר. גם במקרה זה ניתן לקבוע, כממצא מספיק לשלב זה, כי האדם הנצפה בסרטוני האבטחה, לפני ואחרי האירוע, הוא הדוקר וכי המשיב נראה עוזב את המקום בשעה 12:15 וחוזר בשעה 19:35. לעובדה כי המשיב שב למקום ללא קובע משמעות פחותה, גם לאור חזרתו לבניין ללא החולצה עמה יצא ממנו במועד האישום הראשון. אלא שבמקרה זה מדובר באיכות תמונה שאינה מיטבית, ולמעט השכנה והשוטר, שזיהו את המשיב בחזרתו לבנין מגוריו, ביתר צמתי הזמן הרלבנטיים ליום זה לא קיים זיהוי כאמור. ונדגיש: אף כי אביו לא שיתף פעולה בשלב מאוחר יותר של החקירה וגרסתו בנוגע לקישיו לראות ולהבחין בתמונה אינה סבירה, בני משפחתו זיהו אותו בכל הנוגע לאישום הראשון, כך שלאי הזיהוי בנוגע לאישום השני, קיימת משמעות. כאמור, בניגוד לאישום הראשון, המשיב חזר לביתו פרק זמן ממושך יחסית לאחר אירוע הדקירה ולא מיד אחריו.

79. אלא שקישורו של המשיב לאירועים נגזר לא רק מדמיונו לעבריין, הימצאותו במקום וזמן לזירת האירוע, ובגדיו, אף כי במידת עוצמה שונה בין האישום הראשון לשני. הדמיון בין המקרים מבוסס על צבר ראיות, היוצרות, כל אחת כשלעצמה, ובהצטרפותן, תשתית ראייתית נסיבתית הקושרת המשיב למיוחס לו, מעבר לראיות הישירות הקיימות כנגדו בנוגע לכל אחד ממועדי הדקירה. ייחודיות האירועים, על נסיבותיו, בצירוף הראיות הקונקרטיות הקושרות את המשיב לאישום הראשון, מחזקות את אלו הקיימות באישום השני, ואף להפך, בדרך של הצבת תשתית ראייתית נסיבתית נלווית לראיות הרלבנטיות לכל אישום פרטני.

80. כפי שצינתי בתחילת הדברים, עלה בידי המאשימה להצביע על דמיון משמעותי בין נתוני המקרים, העשוי להתקבל כעדות שיטה. האירועים אינם שגרתיים. בהעדר טענות לסכסוך משמעותי של מי מהקרבנות עם מאן דהוא, או הסתבכות בחובות או בהימורים, ומשברור כי תקיפת המתלוננים לא נעשתה על רקע ניסיון להשיג רווח כלכלי,

המסקנה היא כי המניע לה נעוץ בנבכי אישיותו של התוקף. לקרבנות כאמור מאפיינים דומים, האירועים התרחשו בסמיכות מקום וזמן זה לזה ואף למקום מגורי המשיב, ואופן התרחשותם: פציעה בגב, לאחר פנייה מקדימה ו"עצבנית" בנוגע לשעה, הוא ייחודי, כך שהטענה כי בוצעו על ידי שתי ישויות נפרדות היא מוקשית.

81. נדמה כי לא יכולה להיות מחלוקת, כי לא ניתן לקשור את המשיב לאישום השני, מבלי הזדקקות לראיות הנוגעות לאישום הראשון. מנגד, די בראיות הקושרות את המשיב לאישום הראשון, גם מבלי להסתמך על עדות השיטה הנטענת, על מנת לקבוע קיומן של ראיות לכאורה, ללא כל קושי.

82. מכל האמור לעיל, יש לקבוע תשתית ראייתית מלאה בנוגע לאישום הראשון. תשתית כאמור קיימת גם בנוגע לאישום השני, בשל הראיות הנוגעות לעדות השיטה, אך נוכח העדר הבהירות בסרטונים, אי-זיהוי המשיב באירוע, העובדה כי בניגוד לאירוע הראשון, שהה המשיב מחוץ לביתו פרק זמן ממושך לפני תקיפת המתלונן, ולאחריה, יש לקבוע לצידה קושי ראייתי, בעל משקל מסוים, אף כי לא מכריע.

83. החלטתי זו עניינה קיומן של ראיות לכאורה. המשך הדיון יתמקד בשאלת עילת המעצר וחלופתו.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.